

Kázání na Píseň písni Bernarda z Clairvaux patří v tradici výkladů Písně písni mezi nejznámější. Osmé kázání vybočuje tím, že zde autor uplatňuje analogický výklad textu nikoliv na vztah Boha a člověka či církve, nýbrž na Osoby Otce a Syna, přičemž jejich vztah, pro který využívá metafory polibku, identifikuje s Duchem svatým. Tato bakalářská práce si klade za cíl osmé kázání zevrubně prozkoumat. Nejprve je vyložen širší kontext, tedy údaje týkající se biblického textu, Bernardova života, jakož i pojmy a struktury z dogmatické, především pak trojiční teologie. Celý tento kontext je pak využit při vlastní četbě a následném rozboru zkoumaného textu. Práce představuje dva hlavní výsledky, a sice poukazuje jednak na dvojí uplatnění analogie jsoucna, jednak na souvislost mezi zkoumaným textem a trinitologií Richarda od svatého Viktora.